สัญจรสาร

รับใช้คณาจารย์ รังสรรค์มหาวิทยาลัย

ประชาสัมพันธ์สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ฉบับที่ 8/2534 กันยายน 2534

อ่าน

- บทนำ : 5 เรื่องสำคัญที่สภาคณาจารย์และผู้บริหารควรจะทำ
- สรุปผลแบบสำรวจความคิดเห็น เรื่อง การทำงานของสภาคณาจารย์และทิศทางของสภาคณาจารย์

****

บทนำ
5 เรื่องสำคัญ
ที่สภาคณาจารย์ และผู้บริหารควรจะทำ

เมื่อช่วงต้นเดือนสิงหาคม 2534 ที่ผ่านมา สภาคณาจารย์ (มศว ประสานมิตร) ได้ดำเนินการออกแบบสำรวจความคิดเห็นเรื่อง "การทำงานของสภาคณาจารย์ และทิศทางของสภาคณาจารย์" โดยมีจุดหมายที่สำคัญ ๆ 2 ด้าน ด้านหนึ่งคือต้องการสำรวจตนเอง(สภาคณาจารย์) ในสายตาของคณาจารย์และข้าราชการว่า ที่ผ่านมาในช่วง 6 เดือนเศษ ผู้คนในประชาคมนี้มีทรรศนะ-ความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาคณาจารย์

กับอีกด้านหนึ่งคือ ผู้คนในประชาคมนี้ต้องการให้สภาคณาจารย์ทำอะไร ซึ่งในด้านนี้ ก็มีทั้งส่วนของคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด

สำหรับในส่วนที่เป็นคำถามปลายปิดนั้น หากเรียงลำดับค่าของคะแนนเฉลี่ยที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยแล้ว เราก็จะพบว่า(โปรดดูรายละเอียดคะแนนหน้า 3) คณาจารย์และข้าราชการต้องการให้สภาคณาจารย์มีบทบาทในเรื่องต่อไป

อันดับที่ 1 เห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยที่สภาคณาจารย์ควรทำเนินการทุกวิถีทาง เพื่อให้ พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยฉบับที่กำลังมีการปรับปรุงแก้ไขโดยผู้บริหาร มีการนำผลการปรับปรุงแก้ไขมาเสนอให้คณาจารย์-ข้าราชการ ได้รับรู้และร่วมพิจารณา มิใช่ดำเนินการโดยพลการ กับเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยที่สภาคณาจารย์ควรมีบทบาทสนับสนุนให้ พ.ร.บ.มหาวิทยาลัย ซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี 2517 เกิดการปรับปรุงแก้ไขไปในทิศทางที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและผลประโยชน์โดยส่วนรวม

อันดับที่ 2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยที่สภาคณาจารย์ควรมีบทบาทในการเชิญอธิการบดีและรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ มาชี้แจงความก้าวหน้า การดำเนินงานและรับฟังปัญหาของคณาจารย์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

อันดับที่ 3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยต่อการรับนักเรียนเข้าโรงเรียนสาธิต โดยเฉพาะชั้นเด็กเล็กนั้น ตัวเลขของผู้เข้าเรียนทั้งหมด จะต้องเปิดเผยได้ ตรวจสอบได้ เมื่อสภาคณาจารย์ต้องการขอทราบข้อมูล

อันดับที่ 4 เห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยที่สภาคณาจารย์ ควรมีบทบาทในการผลักดันผู้บริหารดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดบรรยากาศในการแสวงหาคำตอบ เรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย

อันดับที่ 5 เห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยที่สภาคณาจารย์ ควรแสดงบทบาทเพื่อให้คณาจารย์ทุกสาขาวิชาได้รับความเสมอภาคและเท่าเทียมในการปรับขั้นเงินเดือน

เหล่านี้คือลำดับความสำคัญที่คณาจารย์และข้าราชการต่างมีความเห็นร่วมกันว่า เป็นสิ่งที่สภาคณาจารย์ควรจะมีบทบาทหรือยึดถือเป็นทิศทางในการทำงานตามคำเรียกร้องของผู้คนในประชาคมนี้

แน่นอนแม้สภาคณาจารย์ปรารถนาจะขานรับข้อเรียกร้องของคณาจารย์และข้าราชการด้วยการดำเนินการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวแต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว สภาคณาจารย์มิใช่องค์กรผู้มีอำนาจในการบริหาร แต่เป็นเพียงองค์กรที่มีขอบเขตความรับผิดชอบอันจำกัด ชนิดที่คณะผู้บริหารมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะรับฟังก็ได้ ไม่รับฟังก็ได้ จะทำตามข้อเสนอแนะก็ได้ ไม่ทำตามข้อเสนอแนะก็ได้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวแปรสำคัญที่สภาคณาจารย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คณาจารย์และข้าราชการทั้งหลายทั้งปวงคงจะเข้าใจขอบเขตการทำงานของสภาคณาจารย์อย่างกระจ่างชัด

กระนั้นก็ตาม สิ่งที่สภาคณาจารย์พึงกระทำได้ก็คือ การดำรงฐานะที่เป็นองค์กรตัวแทนของคณาจารย์และข้าราชการ เพื่อสะท้อนความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ของผู้คนส่วนใหญ่ออกมา ซึ่งเฉพาะกรณี 5 เรื่อง สำคัญอันเกิดจากการสำรวจความคิดเห็นในส่วนของสภาคณาจารย์ ก็คงจะต้องดำเนินการตามความต้องการของคณาจารย์และข้าราชการตามเงื่อนไขที่พึงกระทำได้ต่อไป โดยมีจุดยืนอยู่ที่ความมุ่งมั่นตั้งใจ จริงใจ และปรารถนาที่จะเห็นมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีความวัฒนาสถาพร ส่วนคณะผู้บริหาร เมื่อทราบความต้องการของคณาจารย์และข้าราชการ เช่นนี้แล้วจะดำเนินการอย่างไร

ก็จงตรองดูด้วยวิจารณญาณ ในฐานะที่ท่านและคณะของท่าน คือผู้มีอำนาจการบริหารสูงสุดในสถาบันแห่งนี้

สรุปผลแบบสำรวจความคิดเห็น
เรื่องการทำงานของสภาคณาจารย์
และทิศทางของสภาคณาจารย์

จากการที่สภาคณาจารย์ได้ออกแบบสำรวจความคิดเห็น เรื่องการทำงานของสภาคณาจารย์และทิศทางของสภาคณาจารย์นั้น ปรากฏว่า จากแบบสอบถามจำนวน 500 ชุด มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 147 ชุด คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เท่ากับ 29.4 % ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อนึ่ง ในส่วนของคำถามปลายเปิด ว่าด้วยเรื่องการแสดงความคิดเห็นนั้น เสียงสภาได้พยายามรักษาเนื้อหาสาระที่เป็นต้นฉบับเดิมให้มากที่สุด เพื่อคงไว้ซึ่งสัจจะความจริง และเป็นการเคารพเอกสิทธิ์เฉพาะของเฉพาะบุคคล

สำหรับผลสรุปแบบสำรวจความคิดเห็นทั้งหมด มีดังต่อไปนี้.-

ตอนที่ 1 : บทบาทของสภาคณาจารย์ที่ผ่านมา

(1) บทบาทและภาพรวมในการทำงานของสภาคณาจารย์ชุดปัจจุบันในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11.11 %
เห็นด้วย	37.60 %
ไม่แน่ใจ	42.73 %
ไม่เห็นด้วย	4.27 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(2) การให้ความสำคัญเรื่องปัญหาการรับนักเรียนโรงเรียนประถมสาธิตฯ ของสภาคณาจารย์

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	23.07 %
เห็นด้วย	32.60 %
ไม่แน่ใจ	41.02 %
ไม่เห็นด้วย	1.70 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2.56 %

(3) การติดตามปัญหาพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของสภาคณาจารย์

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21.36 %
เห็นด้วย	38.46 %
ไม่แน่ใจ	34.18 %
ไม่เห็นด้วย	1.70 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.70 %

(4) การผลักดันผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาเรื่องไปรษณีย์ภายในมหาวิทยาลัยของสภาคณาจารย์

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	23.93 %
เห็นด้วย	40.17 %
ไม่แน่ใจ	23.93 %
ไม่เห็นด้วย	1.70 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.70 %

(5) บทบาทของสภาคณาจารย์ในการจัดอภิปรายเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งอธิการบดี

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	31.62 %
เห็นด้วย	38.46 %
ไม่แน่ใจ	24.78 %
ไม่เห็นด้วย	2.56 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.70 %

(6) บทบาทและภาพรวมในการเสนอทรรศนะ ปัญหาและบทวิจารณ์ของเสียงสภา

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	17.94 %
เห็นด้วย	42.73 %
ไม่แน่ใจ	29.91 %
ไม่เห็นด้วย	4.27 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(7) การผลักดันให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับกิจการร้านอาหารภายในมหาวิทยาลัยของสภาคณาจารย์

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	41.02 %
เห็นด้วย	31.62 %
ไม่แน่ใจ	21.36 %
ไม่เห็นด้วย	4.27 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(8) สภาคณาจารย์ควรอยู่ภายใต้กฎระเบียบของมหาวิทยาลัย แต่ก็ต้องมีเสรีภาพในการเสนอความคิดเห็นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48.71 %
เห็นด้วย	38.46 %
ไม่แน่ใจ	11.96 %
ไม่เห็นด้วย	-
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

ตอนที่ 2 : ทิศทางของสภาคณาจารย์

(1) ปัญหาต่าง ๆ ภายในโรงเรียนสาธิตฯ สภาคณาจารย์ควรให้ความสนใจและผลักดันให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องต่าง ๆ ต่อไป

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43.58 %
เห็นด้วย	38.46 %
ไม่แน่ใจ	14.52 %
ไม่เห็นด้วย	1.70 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

(2) การรับนักเรียนเข้าโรงเรียนสาธิตควรดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48.71 %
เห็นด้วย	26.44 %
ไม่แน่ใจ	20.51 %
ไม่เห็นด้วย	2.56 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(3) การรับนักเรียนเข้าโรงเรียนสาธิต โดยเฉพาะชั้นเด็กเล็กนั้น ควรยึดหลักเกณฑ์เด็กสอบเข้าเองไม่ด้วยกว่ากึ่งหนึ่ง นอกจากนั้นเป็นส่วนของสวัสดิการของอาจารย์-ข้าราชการ และผู้มีอุปการะคุณ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	47.86 %
เห็นด้วย	29.05 %
ไม่แน่ใจ	12.82 %
ไม่เห็นด้วย	6.83 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.70 %

(4) การรับนักเรียนเข้าโรงเรียนสาธิต โดยเฉพาะชั้นเด็กเล็กนั้นตัวเลขของผู้เข้าเรียนทั้งหมดจะต้องเปิดเผยได้ตรวจสอบได้ เมื่อสภาคณาจารย์ต้องการขอทราบข้อมูล

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	60.68 %
เห็นด้วย	26.49 %
ไม่แน่ใจ	9.40 %
ไม่เห็นด้วย	1.70 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(5) ในส่วนของผู้มีอุปการะคุณ ควรมีการตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาและสามารถเปิดเผยหลักฐานการอุปการะคุณในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เมื่อสภาคณาจารย์ต้องขอทราบข้อมูล

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52.13 %
เห็นด้วย	30.76 %
ไม่แน่ใจ	11.96 %
ไม่เห็นด้วย	2.96 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.70 %

(6) สภาคณาจารย์ควรมีบทบาทสนับสนุนให้ พ.ร.บมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี 2517 เกิดการปรับปรุงแก้ไขไปในทิศทางที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และผลประโยชน์โดยส่วนรวม

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	62.39 %
เห็นด้วย	26.49 %
ไม่แน่ใจ	13.11 %
ไม่เห็นด้วย	-
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

(7) สภาคณาจารย์ควรดำเนินการทุกวิถีทาง เพื่อให้ พ.ร.บ.มหาวิทยาลัย ฉบับที่มีกำลังมีการปรับปรุงแก้ไขโดยผู้บริหาร มีการนำผลการปรับปรุงแก้ไข มาเสนอให้คณาจารย์ - ข้าราชการ ได้รับรู้และร่วมพิจารณา มิใช่ดำเนินการโดยพลการ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	65.81 %
เห็นด้วย	23.93 %
ไม่แน่ใจ	6.83 %
ไม่เห็นด้วย	0.85 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

(8) สภาคณาจารย์ควรมีบทบาทในการเชิญอธิการบดีและรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ มาชี้แจงความก้าวหน้า การดำเนินงานและรับฟังปัญหาของคณาจารย์ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	61.53 %
เห็นด้วย	30.76 %
ไม่แน่ใจ	6.83 %
ไม่เห็นด้วย	0.85 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

(9) สภาคณาจารย์ควรมีบทบาทในการผลักดันให้ผู้บริหาร ดำเนินการทุกวิถีทาง เพื่อให้เกิดบรรยากาศการแสวงหาคำตอบ เรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	58.97 %
เห็นด้วย	31.62 %
ไม่แน่ใจ	7.69 %
ไม่เห็นด้วย	0.85 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

(10) คณาจารย์มีความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยในระดับใด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28.20 %
เห็นด้วย	19.65 %
ไม่แน่ใจ	41.02 %
ไม่เห็นด้วย	1.70 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(11) สภาคณาจารย์ควรแสดงบทบาทเพื่อให้คณาจารย์ทุกสาขาวิชาได้รับความเสมอภาค และเท่าเทียมในการปรับขั้นเงินเดือน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48.71 %
เห็นด้วย	27.35 %
ไม่แน่ใจ	18.80 %
ไม่เห็นด้วย	0.85 %
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0.85 %

(12) เสียงสภา ควรออกเผยแพร่ทุกต้นเดือน เดือนละ 1 ฉบับ ยกเว้นในสถานการณ์พิเศษจึงควรมีฉบับพิเศษ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43.58 %
เห็นด้วย	47.86 %
ไม่แน่ใจ	6.83 %
ไม่เห็นด้วย	-
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-

ตอนที่ 3 :ปัญหาภายในหน่วยงานของท่าน และปัญหาของมหาวิทยาลัยในทรรศนะของท่านที่ควรปรับปรุงแก้ไข

- ขอให้ผู้บริหารได้มาเยี่ยมชมที่พักของอาจารย์คณะต่าง ๆ บ้าง (เป็นการเข้าถึงประชาชนผู้ยากไร้ว่านั่งอยู่ในซอกตู้เล็ก หรือช่องเล็กช่องน้อยอย่างไร

- ห้องน้ำใหม่ข้างโรงอาหาร (ข้างสโมสรอาจารย์) ไม่เคยสะอาดเลย

- ร้านค้าตรงข้ามประตูทางเข้าโรงเรียนมัธยม ควรขายของโดยเน้นคุณภาพบ้าง ไม่ใช่แต่จะเอากำไรขายแต่สิ่งเสพย์ติดให้เด็กเล็ก ๆ เท่านั้น (พวกหมากฝรั่ง, ลูกอม, ขนมที่แถมการ์ตูน แถมของล่อใจที่ไร้ประโยชน์)

- ขอสรรเสริญผู้ที่ได้ดำเนินการให้ไปรษณีย์มีที่ทำการใน มศว ได้

- ขอให้กำลังใจสภาคณาจารย์ได้ทำงานด้วยพลังใจที่เข้มแข็ง เป็นที่พึ่งที่ให้ระบายความทุกข์ของอาจารย์โดยทั่วไป

- สุดท้ายนี้ ขอให้ผู้คนใน มศว ทุกระดับได้มีความรัก มศว และถ้าใครยังไม่เคยทำอะไรให้ มศว ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และหวังดี ต่อ มศว อย่างจริงใจ ขอให้เริ่มตื่นขึ้นมาได้แล้ว (เรื่องนี้ไม่ได้ว่าสภาคณาจารย์บ่นขึ้นมาเฉย ๆ เพราะรู้สึกอนาถใจมานานแล้ว แต่ก็อยากให้สภาคณาจารย์ได้กระตุ้น ได้ปลูกฝังสิ่งที่ดีงามให้อยู่ในสำนึกของทุกคนบ้าง งานนี้เป็นงานหลักและยาก แต่ถ้าทำได้ผลที่ได้จะดีในระยะยาว)

****

1. เรื่องเกี่ยวกับอาคารสถานที่
   - ปรับปรุงถนนที่รถแล่นซึ่งชำรุดเสียหาย เช่น บริเวณหน้าตึกศิลปะ
   - ปรับปรุงทางเดินเท้าระหว่างตึกต่าง ๆ เช่น จากตึกคหกรรมฯ ไปร้านอาหารสโมสรอาจารย์ จากตึก 4 ไปอาคารตึกกิจการนิสิต
2. เรื่องระบบการเบิกจ่ายเงินภายในคณะค่อนข้างช้า เช่น การเบิกค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร ควรศึกษาจากที่อื่น ๆ ซึ่งบางแห่งสามารถรับเงินเหล่านี้ได้ภายใน 3 - 5 วันเท่านั้น
3. เรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย ขอให้สภาคณาจารย์ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของอาจารย์ทั้งหลาย หาคำตอบจากผู้บริหารเกี่ยวกับสถานะของอาจารย์และสวัสดิการต่าง ๆ ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ลักษณะการบริหารงานต่าง ๆ (คำตอบที่ไม่คลุมเครือ แต่ชัดเจนและตรงเป้าหมาย)

****

1. สถานที่ ยังขาดความรับผิดชอบ และไม่รู้หน้าที่ ใครมีหน้าที่ใด ก็ควรจะทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ไม่ควรต้องรอให้มีการรายงาน จึงจะทำหน้าที่ของตนเอง เช่น การดูแลอาคารสถานที่ ให้มีความสะอาด ห้องเรียนต้องสะอาด โต๊ะเรียนต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ และต้องมีให้เพียงพอ ไฟฟ้าต้องสว่าง น้ำประปาต้องไหลทุกวัน ห้องน้ำนิสิตและอาจารย์ต้องปรับปรุงใหม่
2. การเรียนการสอน อยากให้ปรับปรุงฝ่ายเอกสารการเรียนการสอน ควรหาเจ้าหน้าที่ประจำที่มีฝีมือในการพิมพ์เอกสารคำสอน
3. โรงอาหาร ควรจะสะอาดถูกสุขลักษณะ ผู้ขายอาหารหรือผู้ปรุงอาหารไม่ควรเป็นผู้รับเงินหรือทอนเงิน เพราะธนบัตรสกปรก

****

1. ปัญหาภายในหน่วยงาน
   - ห้องทำงานคับแคบ นั่งกันอย่างแออัด
   - บริการสาธารณูปโภคไม่สะดวก เช่น น้ำประปาหยุดไหลบ่อย
   - ห้องน้ำไม่สะอาด
2. ปัญหาของมหาวิทยาลัย
   2.1 รอบ ๆ บริเวณมหาวิทยาลัยค่อนข้างสกปรกไม่เป็นระเบียบ
   2.2 การก่อสร้างตึกภายในบริเวณมหาวิทยาลัยขาดผู้ดูแลควบคุมอย่างใกล้ชิด ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอน และก่อให้เกิดมลภาวะทั้งทางเสียง ทางอากาศ ทางบุคลากร
   2.3 อันเนื่องมาจากการก่อสร้าง ทำให้มีเด็กลูกหลานคนงานมาเล่นส่งเสียงดังรบกวน
   2.4 โรงอาหารสกปรก

2.5 นิสิตไม่มีระเบียบวินัย ขาดสัมมาคารวะ ในเรื่องการแต่งกาย ถ้ามหาวิทยาลัยคิดว่าควรจะมีเครื่องแบบอยู่ก็ควรจะกวดขันกำชับกำชาอาจารย์ผู้สอนให้เอาใจใส่ดูแลสอดส่องให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยเคร่งครัด หรือมิฉะนั้นก็ประกาศเป็นทางการเลยว่า มหาวิทยาลัยไม่บังคับให้แต่งเครื่องแบบเพื่ออาจารย์จะได้ปฏิบัติเป็นทางเดียวกัน

****

1. ทางเดินระหว่างตึกต่าง ๆ ควรมีหลังคากันฝนเชื่อมกันตลอดเพื่อสุขภาพของนิสิตและอาจารย์เวลาเปลี่ยนห้องเรียน
2. อธิการบดีควรประชุมอาจารย์ทุกคนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย
3. โรงอาหารของมหาวิทยาลัย ควรมีตาข่าย/มุ้งลวด และประตูปิด-เปิด เพื่อป้องกันนก/แมว/สุนัขเข้าไปปะปนในโรงอาหาร
4. การปิด-เปิดไฟตามอาคารเป็นหน้าที่ของภารโรงประจำตึกหรือยาม เพราะมักจะพบไฟเปิดทิ้งไว้หลายแห่งจนถึงกลางวัน จะปิดไฟก็หาสวิทซ์ไม่พบและคิดว่าถ้าปิดให้วันนี้ วันหน้าก็ต้องปิดให้อีก (เคยทดลองแล้วเป็นแบบนี้ นับเป็นสิบ ๆ ครั้งแล้ว)
5. วันหยุด/นอกเวลาราชการถ้ายังมีความจำเป็นต้องอยู่ในมหาวิทยาลัย จะไม่มีห้องน้ำให้ใช้ใช่หรือไม่ (ไม่ทราบว่าห้องน้ำข้างโรงอาหารปิด-เปิดเวลาใด ๆ)
6. ความรับผิดชอบของนักการภารโรงในการปฏิบัติหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพดีกว่านี้อีกหลาย ๆ เท่า
7. โครงการอาหารกลางวันของภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มศว ไม่ควรเลิกไป เพราะจะเป็นทั้งภาคปฏิบัติของนิสิตและประโยชน์แก่บุคลากรของ มศว
8. ประกาศ/โฆษณาต่าง ๆ ที่เอามาติดตามที่ต่าง ๆ ต้องมีเงื่อนไขว่า เมื่อหมดเวลานั้น ๆ แล้ว ต้องเก็บคืนทิ้ง หรืออนุญาตให้ยาม/นักการภารโรงจัดการได้เลย อย่าปล่อยให้ค้างอยู่เช่นนั้น จะทำให้คนไม่สนใจอ่านประกาศใหม่ ๆ ตามไปด้วย
9. กรณีที่มีการหยุดการเรียนการสอน ควรประกาศเรื่องการสอนชดเชยควบคู่ไปด้วย ไม่ใช่ให้อาจารย์ที่ขยันรับผิดชอบ ต้องหาห้องเอง/นัดเด็กเอง/ทำเรื่องขออนุญาตใช้ห้องเอง
10. ถ้าเป็นไปได้ควรให้ร้านผลไม้อยู่โรงอาหาร (ที่มีสหกรณ์ร้านค้าอยู่ด้วย) 1 ร้าน โดยย้ายมาจากอีกโรงอาหารหนึ่ง
11. บริเวณรอบหอสมุด ควรมีการดูแลดีกว่านี้ (ด้านหนึ่งมีน้ำหยดลงมาตลอด ทำให้เดินเข้า-ออก ลำบาก อีกด้านหนึ่งมีแต่กลิ่นปัสสาวะ)

****

- สวัสดิการของอาจารย์ ตัวอย่างเช่น การกู้เงินจากสหกรณ์ ควรจะกู้ในดอกเบี้ยต่ำกว่าที่เป็นอยู่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น

1. การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยแย่มาก ทำอะไรไม่บอกกล่าวให้รู้เรื่องเลย
2. ปัญหาเรื่องการเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย ควรนำมาพูดจาทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่าเป็นอย่างไร ประโยชน์ที่จะได้รับ ระเบียบใหม่จะเป็นอย่างไร ควรพูดกันให้เข้าใจ
3. เมื่อไหร่จะหาตัวผู้บริหารใหม่ ๆ มาแทนคนเก่าเสียที เบื่อจัง มีความรู้สึกว่าผู้บริหารนี่แหละคือตัวสร้างปัญหาสร้างอาณาจักรของตน สมัยยุคมืด

****

- ถนนทางเท้าชำรุดมาก
- ความสะอาดบริเวณทั่ว ๆ มหาวิทยาลัยไม่ดี
- ทางระบายน้ำหลังฝนตก ต้องแก้ไข
- สนามหญ้า ต้นไม้ ไม่มีการตัดกิ่ง ตกแต่ง อาจหักโค่นเป็นอันตรายต่อชีวิต
- ของเก่าและชำรุด ไม่มีการจัดการทำลาย แจกจ่าย แต่เก็บไว้ตามมุมตึก กันสาด ดาดฟ้า ทั่วมุมตึกไม่ว่าจะเป็นตึกใหม่ล่าสุดหรือตึกเก่าซ่อมซ่อ
- กิ่งไม้ ใบไม้ กองสุมไว้ตามที่ว่างของมหาวิทยาลัยโอกาสเหมาะ ๆ อาจมีการเผากลางวันควันตลบ ข้าห้องเรียน ห้องพักอาจารย์
- โต๊ะยาวในโรงอาหารไม่มีการควบคุมปล่อยให้อภิสิทธิชนลาก-เคลื่อนย้ายไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว จึงทำให้ขาดแคลนในช่วงเที่ยง
- คนเก็บจาน เช็ดโต๊ะ ในโรงอาหารมีน้อยเกินไป
- ไม่ควรปล่อยให้โรงอาหารเป็นสวนสัตว์เปิดมีนกกระจอก ไก่ แมลงวัน แมลงสาบ
- น้ำจากเครื่องปรับอากาศของตึกต่าง ๆ ควรจะมีท่อต่อลงไปในที่เหมาะสมไม่ใช่ตกใส่ศีรษะคน
- ห้องน้ำสกปรกเป็นเลิศ
- ไฟฟ้าดับเป็นประจำหลังฝนตกฟ้าคะนอง
- เครื่องสูบน้ำมีจำกัดเมื่อเสีย-ใช้การไม่ได้ จึงทำให้ชั้นสูง ๆ ของตึก ไม่มีน้ำราดอุจจาระปัสสาวะของคนที่ไปใช้ห้องน้ำ เพราะไม่ทราบสาเหตุขัดข้อง เหม็นมากครับจะเป็นปัญหาเรื้อรังต่อไป เพราะมหาวิทยาลัยนับวันก็ยิ่งมีตึกสูงเพิ่มขึ้นหากไม่คำนึงถึงปัญหานี้
- โทรศัพท์สาธารณะของคณะ ตั้งอยู่ในมุมลับตาคนและมีน้อยไปเสียตลอดเวลา
- ควรทำทางเดินเท้าที่มีหลังคากันฝน-แดด ให้เชื่อมติดต่อกันทุกตึก
- หมายเลขประจำตึกควรติดตั้งในระดับสายตาของคนให้มองเห็นได้ ไม่ควรติดไว้ให้นกเกาะหรือให้นกมองเห็นเท่านั้น

****

สภาคณาจารย์ควรได้มีการผลักดันให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้สนใจปัญหาบางประการ ซึ่งอาจดูเล็กน้อยแต่ได้ทิ้งคาราคาซังอยู่เป็นเวลานาน เหมือนไม่มีใครสนใจ ถนนเชื่อมต่อระหว่างลานอิฐแดงหน้าตึก 2 ไปทางตึก 4 ก็ผุ แตก พัง มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ยังไม่มีทางรู้ว่า จะต้องรอมันดีขึ้นมาเอง หรือเปล่า ก็ไม่ทราบ สภาคณาจารย์ช่วยถามให้ทีเถอะ ถนนอีกด้านหนึ่งเชื่อระหว่างตึก 2 กับตึก 3 ไม่ได้เสียหายอะไร แต่เป็นอันตรายต่อคนเดินเท้ามาก เพราะทุกวันนี้คนเดินเท้าต้องลงไปเดินบนถนน อันตรายเป็นที่สุด คนขับรถก็คงไม่สะดวกที่คนเดินกันเต็มถนน ผู้บริหารน่าจะได้ลองแวะเวียนมาดูบ้าง หรือเคยผ่านแล้วแต่ไม่เห็นว่าเป็นปัญหา บุคลากรมากขึ้น มากทั้งคนเดินถนนและรถ น่าจะได้มีการทำทางเท้าให้เดินหน่อยจะดีกว่าไหม ทางเดินออกไปทางด้านถนนเพชรบุรีก็เหมือนกัน ผู้บริหารไม่คิดปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่านี้หรือครับ นอกจากจะแคบจนไม่พอเดินแล้วยังขรุขระเสียจนไม่เป็นสง่าแก่มหาวิทยาลัยแห่งถนนเพชรบุรีตัดใหม่ ขอความกรุณาให้สภาคณาจารย์ช่วยต่อสู้เรื่องเหล่านี้ด้วย เพื่อความอยู่ดี มีสุขของชาว มศว และความเป็นสง่าแก่มหาวิทยาลัยด้วย แค่นี้แหละ ขอบคุณไว้ล่วงหน้าเลย

****

มหาวิทยาลัยไม่มีแผนระยะยาว หรือมีก็มิได้แจ้งให้อาจารย์ต่าง ๆ ทราบ แนวนโยบายและแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตัวอย่างเช่น การก่อสร้างและรื้อถอนตึกต่าง ๆ ทำให้กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

****

ขออภัยที่ไม่สามารถจะให้ข้อมูลได้ เนื่องจากไม่เคยได้รับข่าวสารของสภาคณาจารย์ จึงไม่มีเวลาและโอกาสในการติดตามบทบาทและกิจกรรมของสภาคณาจารย์ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลจริง ๆ

****

เพิ่มสวัสดิการบุคลากร เช่น 1. รถรับส่ง

2. บ้านพัก

****

1. อาจารย์ควรทราบความเป็นไปของมหาวิทยาลัย เช่น มีการบอกสื่อมวลชนภายนอกว่ามหาวิทยาลัยจะเป็นอิสระ ไม่ทราบว่าใครเป็นคนตัดสินใจ อาจารย์แต่ละท่านไม่ทราบ การตัดสินใจอะไรควรมีข้อมูลที่ดีพอ ไม่ใช่บ้าตามแฟชั่น เราได้ชื่อว่ามีปัญญา ควรใช้ปัญญาด้วย อีกประการหนึ่งคือ การตัดสินใจความเป็นความตายของมหาวิทยาลัย ควรให้สมาชิกทุกคนทราบ ไม่ใช่ทราบแต่คนบางกลุ่มแล้วสมาชิกทั่วไปก็รับทราบแต่ข่าวลือ

2. การประชาสัมพันธ์การบริหารงานของมหาวิทยาลัย ควรบอกอาจารย์ให้ทราบบ้างว่าท่านทั้งหลายต้มยำทำแกงมหาวิทยาลัยไปถึงไหนแล้ว เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างผู้บริหารและสมาชิกของมหาวิทยาลัย

3. การจัดระบบการจราจรในมหาวิทยาลัยส่วนมากใช้ได้ แต่ควรปรับปรุง เช่น ที่ทางเข้าบอกว่าผ่านได้เฉพาะบัตรสีน้ำเงิน ปรากฏว่ายามไม่เคร่งครัด ยังคงมีรถนิสิต-อื่น ๆ เข้ามาได้(ไม่นับรถรับจ้าง) ในเวลาก่อน 14.00 น.

4. อาคารห้องสมุดเก่า ไม่ทราบว่าน้ำของเครื่องปรับอากาศหยดลงมาใส่ศีรษะ คนเดิน (ทางไปโรงอาหารตลอดเวลา) ไม่ทราบว่าจะมีทางแก้ไขใหม่หรือไม่ (ทางผู้รับผิดชอบไม่เคยเดินผ่านให้ไปสำรวจดูบ้าง)

5. ราคาอาหารที่ติดประกาศมีน้อยร้านที่ปฏิบัติตาม จะมีทางแก้ไขอย่างไร ให้แก้ไข เช่น ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ชามละ 5 บาทนะ ไม่มีหรอก ถ้าแก้ไขไม่ได้ ควรให้เขาตั้งราคาตามความเป็นไปได้ เพราะเราต้องยอมรับว่า วัตถุดิบราคาแพงขึ้น แต่ร้านค้าควรปรับปรุงเรื่องการใช้อุปกรณ์ เช่น จานพลาสติกไม่ควรใช้ เช่นร้าน 6 ขายข้าวมันไก่ ช้อนไม่ควรเป็นช้อนสังกระสี เพราะอันตราย

6. อาคารเรียนต่าง ๆ ควรปรับปรุงห้องส้วม ทั้งของอาจารย์และนิสิตให้สะอาดและใช้งานได้ดี ไม่ใช่เช่นปัจจุบัน เพราะเท่าที่เคยเข้าตามตึกและอาคารต่าง ๆ ที่ดียอมรับได้คืออาคารพระเทพฯ (ห้องส้วมผู้บริหารไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรบ้าง)

7. การออกแบบสอบถามชุดนี้ของสภาฯ ควรจะทำแต่บางเรื่อง เช่น เรื่องรับนักเรียนเข้าสาธิต ไม่ทราบถึงปัญหา ดังนั้น สภาฯ ควรประชาสัมพันธ์สิ่งเหล่านี้ด้วยดีหรือทางที่ดี ควรมีกล่องรับความคิดเห็นของอาจารย์ และข้าราชการประจำคณะหรือหน่วย เมื่อถึงสิ้นเดือนควรรวบรวมปัญหาและข้อข้องใจสงสัยสมาชิกเขียนหรือหาคำตอบชี้แจงในเสียงสภา จะสะดวกและอาจารย์และข้าราชการจะเห็นประโยชน์ในการมีสภาฯ มากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะบางคนไม่ทราบบทบาทของสภาฯ เลย

****

ในการตั้งข้าราชการขึ้นเป็นผู้บริหารไม่ว่าระดับใดก็ตาม ควรส่งบุคคลนั้นไปเรียนรู้หรือเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการบริหารงานบ้าง มิใช่อยู่ดี ๆ ก็ตั้งขึ้นมาเฉย ๆ โดยที่ไม่รู้หลักการทำงานและการบริหารเลย เพราะการไปเรียนรู้การบริหาร จะทำให้สามารถบริหารงานได้ดี รู้หลักและทฤษฎีอสมควร จะทำให้การบริหารและการทำงานราบรื่นมากยิ่งขึ้น ยกเว้นข้าราชการผู้นั้นได้เรียนและอบรมเกี่ยวกับการบริหารงานมาแล้ว

****

- ปัญหาเรื่องน้ำท่วมขัง เวลาฝนตก ทางเดินไม่ดีเลย ควรปรับปรุงแก้ไขด่วนโดยเฉพาะด้านหลังออกไปทางคลองแสนแสบ

- สวัสดิการของข้าราชการและสถานที่ออกกำลังกาย ที่เล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

- ปัญหาเรื่องระเบียบวินัยและมารยาทของนิสิตในปัจจุบัน ควรจะมีการส่งเสริมให้นิสิตมีมารยาทในการพูดจา การแสดงคารวะแก่อาจารย์ ผู้ใหญ่ การรักษาความสงบภายในห้องสมุด เว้นการทิ้งขยะเกลื่อนกลาดไปทั่วมหาวิทยาลัย ฯลฯ

****

1. การปรับปรุงที่จอดรถในขณะนี้นับว่าดีมาก ต้องขอชมเชยยามที่เฝ้าการเข้า-ออกของรถของจุดที่กั้นเข้มแข็งมาก โดยเฉพาะรถอาจารย์จะมีที่จอดเพียงพอ ไม่เหมือนเดิม ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงที่จอดรถนั้น รถอาจารย์จะหาที่จอดได้ยากมาก และบางครั้งไม่สามารถหาที่จอดรถได้จนเกิดการขาดสอนขึ้น จึงขอชมเชยฝ่ายจัดการสถานที่มา ณ ที่นี้ด้วย

2. ส่วนเรื่องร้านอาหารนั้น อยากให้มหาวิทยาลัยช่วยดูแลในเรื่องความสะอาดให้มาก ทั้งในการปรุงอาหารและโต๊ะอาหารที่นั่งทาน

****

ห้องสมุดควรได้รับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุกชั้น พร้อมพัดลมดูดอากาศ เพื่อให้คณาจารย์และนักศึกษาได้รับสวัสดิการเข้าใช้อย่างสบายตัวสบายใจ และถูกสุขอนามัย

****

ปัญหาทางเข้า-ออก มหาวิทยาลัย ควรติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อการเร่งรัดจัดทำให้เสร็จเรียบร้อยรวดเร็ว และอำนายความสะดวกในการเดินทาง

****

1. ผู้บริหารควรได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่มีผู้เสนอโดยเปิดเผยในที่ประชุม ณ หอประชุมใหญ่ เมื่อวันศุกร์ที่ 28 มิถุนายน 2534 (จัดดำเนินการโดยคณะกรรมการจัดงานวันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวัน ศ.ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร) และได้ตีพิมพ์เผยแพร่ไปแล้ว

2. ขอให้บรรณาธิการ "เสียงสภา" งดลงจดหมายที่ผู้เขียนไม่ลงชื่อจริง รวมทั้งจดหมายที่ทำให้เกิดความท้อแท้ใจ ดังตัวอย่างในฉบับ ก.ค.2534 หน้า 5 ข้อความว่า "ผมเบื่อกับมหาวิทยาลัยที่ยากจน..." หน้า 4 เกี่ยวกับการเปิดวิทยาเขตองครักษ์ว่า "...ผมว่าน่าจะเป็น 2546 เสียละมากกว่า" อาจารย์ที่

เขียนมาเช่นนี้ ควรจะได้มีโอกาสเป็นผู้พูดในที่สาธารณะ ให้มีคนอื่นพูดซักถามกันบ้าง อย่าลืมเชิญนะครับ ถ้าสภาคณาจารย์จะจัดให้มีการอภิปรายในครั้งต่อไป ผมคิดว่าสภาคณาจารย์คงต้องรู้ว่า ใครเป็นผู้เขียนจดหมายนี้ เพราะแน่ใจว่า บก.เสียงสภาคงจะไม่ลงจดหมายทำนองบัตรสนเท่ห์ที่ให้เปลืองหน้ากระดาษไปเปล่า ๆ

ข้อเสนอแนะคือขอให้ลงจดหมายที่เขียนในเชิงเสนอแนะ เพื่อการแก้ปัญหาเพื่อความสร้างสรรค์ เพื่อให้ข้อคิดที่คนส่วนใหญ่นำไปประยุกต์ปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดผลดีต่อส่วนรวม ถ้าเป็นการตำหนิ ก็ขอให้มีเหตุผลที่น่ารับฟัง มิใช่เป็นเหตุผลแบบเลื่อนลอย ฯลฯ

ขอขอบคุณ

(นายวีระ สุภากิจ)

สำนักหอสมุดกลาง

****

ผู้ที่ออกแบบสอบถาม สำหรับตอนที่ 1 ควรจะได้มีความรู้เรื่องการออกแบบแสดงความคิดเห็นบ้าง ดิฉันขออนุญาตแก้ให้บางส่วน เพราะดิฉันต้องแก้ จึงจะแสดงความคิดเห็นได้ ไม่อย่างนั้นไม่ทราบว่าจะตอบอย่างไร ตามสเกล 1 - 5

สุณี รักษาเกียรติศักดิ์

ภาควิชาคณิตศาสตร์และสำนักคอมพิวเตอร์ โทร.197

****

ปัญหาการบริหารอาคารสถานที่ - ห้องเรียนของนักศึกษา

- สถานพักผ่อน/สวนหย่อมของนักศึกษา

การบริหารงานโดยมองระยะยาวในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งศูนย์การแพทย์ โรงพยาบาล รวมทั้งด้านความปลอดภัยของอาคาร ทรัพย์สินและบุคคล

****

ปัญหาในหน่วยงานที่ควรปรับปรุงแก้ไข

- ปัญหาในเรื่องสถานที่ทำงานคับแคบ อึดอัด ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
- ปัญหาเรื่องห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ได้รับความสะดวก เนื่องจากถูกตัดทอนเป็นของกองอื่น
- ผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยให้ความสนใจต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และไม่สนับสนุนให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ

ปัญหาของมหาวิทยาลัยที่ควรปรับปรุง

- ความสะอาดของมหาวิทยาลัย
- ราคาของอาหาร ควรควบคุมให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด
- การจราจรภายในมหาวิทยาลัย

****

1. การพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ

2. ใช้อาจารย์ที่ตรงสายวิชาชีพในการสอนวิชาสาขานั้น ๆ

3. การบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาและบทบาทหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัย

4. การเล่นพรรคเล่นพวกในหน่วยงานต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักวิชาการ

5. ปัญหาหน่วยงานที่เป็นตัวแทนในการธำรงค์ เพื่อความเป็นธรรมในมหาวิทยาลัย

****

ปัญหาของมหาวิทยาลัยที่ต้องปรับปรุง คือ ปัญหาการเล่นพรรคเล่นพวก ควรกำจัดให้หมดสิ้นไป เพื่อเปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถได้ทำงานบ้าง ไม่ใช่เอาแต่พวกของตัวเข้ามาทำงาน ซึ่งก็จะนึกถึงประโยชน์ส่วนตน ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์โดยส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

****

ปัญหาเรื่องการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกมากกว่าเชิงรับ

****

ปัญหาในหน่วยงานของท่านที่ควรปรับปรุงแก้ไข

1. ทางคณะให้อาจารย์ในแต่ละภาคเป็นผู้จัดตารางสอน บางภาคมีการหมุนเวียนกัน ทำให้ไม่มีความชำนาญ ผู้ประสานงานทำตารางสอนให้อาจารย์เป็นผู้ทำ ซึ่งมีการเรียกประชุมกันอยู่บ่อย ๆ ทำให้ขาดการสอน ซึ่งควรจะให้เจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งในสำนักเลขานุการคณะฯ ดูแลรับผิดชอบการจัดทำตารางสอนทั้งหมด

2. ตารางสอนไม่สัมพันธ์กันระหว่างคณะ ทำให้อาจารย์บางท่านที่ต้องสอนให้คณะอื่น เช่น บัณฑิตวิทยาลัยมีชั่วโมงสอนซ้ำกันซึ่งเป็นอยู่เช่นนี้ทุกปี จึงควรจะมีการประสานงานเรื่องการจัดตารางสอนระหว่างคณะ

3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้อาจารย์ดำเนินการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น การตั้งอัตราทดแทนอัตราที่อาจารย์ในภาควิชาเกษียณหรือลาออกไป จะทำแต่ละภาคอัตราหดหายไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็คงถึงจุดจบโดยปิดภาคนั้น ๆ ไป

4. ไม่เข้าใจว่าภาควิชาเศรษฐศาสตร์เพราะเหตุใดจึงเปิดวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่มีอาจารย์ในภาคถึง 11 ท่าน มีอาจารย์ที่จบปริญญาเอกทางเศรษฐศาสตร์ 2 ท่าน อีก 3 ท่าน กำลังทำปริญญาเอกอยู่ ซึ่งก็ใกล้จะจบกัน ท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัยไม่อนุมัติจะเห็นว่า มศว เราไม่รู้จักใช้กำลังคนที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ เกิดการสูญเปล่าทางวิชาการ มหาวิทยาลัยอื่นมีแต่เขาขยายออกไป ของเรากลับเล็กลงมาเรื่อย ๆ น่าเสียดาย

5. รร.มัธยมสาธิตไม่ได้รับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่มีเงินพอจะทำอะไรได้ ครูบางท่านขาดจริยธรรมหวังจะได้แต่เงิน รับเด็กสอนพิเศษทั้งเช้า-กลางวัน-เย็น(ยังแถมเสาร์-อาทิตย์อีก) เราก็ไม่อยากจะว่ากัน แต่ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคือคนที่เรียนพิเศษกับครูคนไหนก็มักจะสอบได้คะแนนของครูคนนั้นดี (ครูบอกข้อสอบหรือแนะแนวทางกันมาก่อน) ใช้ได้หรือที่สำคัญคือในห้องเรียนไม่ตั้งใจสอนเท่าที่ควร

6. เงินของเด็กมัธยมที่เก็บไปปีละ 400 บาท อ้างว่าเป็นค่ากิจกรรมจริงหรือ เวลาทำกิจกรรมครูมักจะให้เด็กไปซื้อหามาเป็นส่วนใหญ่ 400 บาท เอาไปทำอะไรกันไม่ทราบ

หมายเหตุ 1. โรงเรียนประถมสาธิตพอมีชื่อเสียงบ้าง แต่โรงเรียนมัธยมนั้นควรจะปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งด้านการเรียน-การสอนและการเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน (โรงเรียนมีอุปกรณ์เงินพร้อมทุกอย่าง)

2. ครูไม่สามารถควบคุมความประพฤติของเด็กได้ทำให้เด็กบางคนไม่ได้รับความปลอดภัยในชีวิต (เชื่อว่าถ้าทุกคนเอาใจใส่จริง ๆ แล้วคงไม่มีปัญหา) โดยเฉพาะเด็กระดับมัธยม

ที่จอดรถได้รับการพัฒนาดีมาก ทำให้หมดปัญหาที่อาจารย์ไม่มีที่จอดรถควรจะทำกันเข้มแข็งเช่นนี้ตลอดไป ขอชมเชยผู้ทำหน้าที่นี้มาก ๆ

****

1. ปัญหาของมหาวิทยาลัยที่ควรปรับปรุง ดังนี้

- การประชาสัมพันธ์
- การใช้ระบบอุปถัมภ์ แย่มากจะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญในทางเสื่อม
- การไปเป็นผู้นำทางวิชาการ (ไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลก)
- อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเป็นตัวแทนหรือแบบอย่างที่ดี
- อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถเป็นตัวแทนหรือแบบอย่างที่ดีให้กับลูกศิษย์ ขณะนี้มีสภาพคล้ายกับเป็นลูกจ้างของนิสิตเข้าไปทุกที ถ้าหากว่าการเก็บค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงในจำนวนที่สูงมากแล้ว ในอนาคตอันใกล้ความเคารพกันระหว่างลูกศิษย์กับอาจารย์คงจะหมดไปเลยก็ได้
- ให้ความสนใจในความก้าวหน้าของข้าราชการสาย ข,ค และลูกจ้างประจำค่อนข้างน้อย ผู้บริหารควรทบทวนความคิดในเรื่องนี้อย่างจริงจัง
- ความแตกแยกในหมู่คณาจารย์เป็นที่ชัดเจนมากในปัจจุบัน จนลูกศิษย์จำนวนมากขาดความภูมิใจในตัวคณาจารย์และสถาบันของตัว เนื่องด้วยเพราะอาจารย์มาแฉพฤติกรรมของกันและกันจนดูเหมือนว่านี่หรือคนที่เป็นอาจารย์สอนคนทำไมถึงต่ำทรามกันได้ถึงขนาดนี้

2. ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสภาคณาจารย์ก็คือยังไม่แน่ใจในบทบาทของสภาเท่าที่ควร เพราะในบางครั้งมิใช่แต่ผู้นำเสนอชื่อสะท้อนปัญหา หรือผู้ให้คำแนะนำต่อผู้บริหารเท่านั้น แต่ดูเหมือนว่ากำลังต่อต้านหรือทำลายเครดิตของผู้บริหารอย่างเต็มที่ สภาน่าจะรู้ดีว่าทุกหน้าที่ได้กำหนดมาโดยชัดเจนแล้ว ผู้บริหารทำหน้าที่ผู้บริหาร สภาคอยตรวจตราความขาดตกบกพร่องของผู้บริหารแล้วเสนอแนะด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะอย่าลืมว่าความแตกแยกในหมู่คณาจารย์จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้และอาจจะในขนาดที่มากได้ เพราะความที่มีอคติต่อกัน ดังนั้นท่าทีในการระดมปัญหา(สมอง) การให้คำแนะนำและการวิจารณ์ออกสู่สังคมมหาวิทยาลัย ควรต้องระมัดระวังให้มากต้องคำนึงถึงความสร้างสรรค์มหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ รู้สึกอย่างนี้จริง ๆ ครับ

****

1. ภายในหน่วยงาน

1.1 การพิจารณาความดีความชอบ การพิจารณาและรับรู้มติของหน่วยงานนั้น ตั้งแต่ผู้ปฏิบัติการ-รองอธิการบดี

1.2 ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง ควรมีการหมุนเวียนสับเปลี่ยนกองตามวาระที่จะกำหนดขึ้น

1.3 การส่งบุคลากรในการพัฒนาทุกด้านควรกำหนดแผนการเพื่อให้ไปและกลับมาแล้วจะพัฒนางานใดล่วงหน้าก่อนและชัดเจนในรูปของคณะกรรมการของหน่วยงานนั้น

2. มหาวิทยาลัย

2.1 สวัสดิการบ้านพักของบุคลากรทุกสายงาน

2.2 รถรับส่งบุคลากร

2.3 กำหนดค่าจอดรถยนต์จากบุคคลภายนอก

2.4 ควรเพิ่มจำนวนทุนที่จะพัฒนาบุคลากรให้มากขึ้น พร้อมมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่

****

ปัญหาของมหาวิทยาลัยที่ควรปรับปรุง คือ

1. บริเวณทิ้งขยะให้ไกลจากโรงอาหาร

2. โรงอาหารควรมีการปรับปรุงให้สะอาด

3. บริเวณมหาวิทยาลัยควรมีการจัดให้ดีกว่านี้ บริเวณตึกคหกรรมศาสตร์ทางเดินไปโรงอาหาร

4. สนามเทนนิสไม่น่าจะอยู่ด้านหน้าอาคารเรียนรวม ควรอยู่หลังอาคารเรียนรวม บริเวณคณะพลศึกษา ด้านหน้าควรจะทำสวนหย่อมให้อาคารเรียนรวมสวยกว่านี้

ปัญหาภายในหน่วยงาน คือ ปัญหาของหัวหน้าภาคที่ได้จากการเลือกตั้งโดยไม่มีความสามารถจะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้ออกจากตำแหน่งอย่าคิดว่าอยากเลือกฉันมาเอง เพราะว่าเรื่องอย่างนี้น่าจะมีกฎเกณฑ์อะไรที่เลือกขึ้นมาแล้วน่าจะมีการโหวตให้ออกได้ ถ้าเสียงส่วนใหญ่ของภาคไม่เห็นสมควร

ปัญหาการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยควรมีบทบาทมากกว่านี้ เพราะเวลานี้มีปัญหาเรื่องการสื่อสารของผู้บริหารมาสู่บุคลากรต่าง ๆ เช่น เรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องใหญ่มาก แต่คณาจารย์และนิสิตไม่รู้ว่าขณะนี้ ผู้บริหารทำอะไรอยู่เกี่ยวกับเรื่องนี้

****

1. การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยแย่มาก ทั้งในด้านการประชาสัมพันธ์ต่อภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย โครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยควรแจ้งให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้ทราบ ควรมีข่าวะมหาวิทยาลัยออกเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้ข้อมูลที่ถูกต้องจากแหล่งเดียวกัน ไม่ใช่ได้จากการบอกต่อ ๆ กันมา

2. ปัญหาเรื่องความสะอาดของมหาวิทยาลัย ตึกทุกตึกควรสะอาดกว่านี้ โรงอาหาร(ทั้งโรงที่ข้างประตูมหาวิทยาลัยและโรงที่ 2 หลังหอประชุม)สรกปรกมากโดยเฉพาะตอนเช้าควรให้มีคนเก็บจาน เช็ดโต๊ะทำความสะอาดตลอดเวลา สนามหญ้าไม่ควรมีเศษขยะ ถนน-ทางเดิน ม้านั่ง ม้าหิน ควรสะอาดกว่านี้ สวนหย่อมต่าง ๆ ควรได้รับการดูแลอย่างสม่ำเสมอ ประตูทางเข้าด้านโรงเรียนมัธยมมีกองขยะส่งกลิ่นเหม็นมาก

3. ถนนภายในมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงให้อยู่ในภาพดีไม่มีน้ำขัง เช่น ถนนหน้าเสาธงจะมีน้ำท่วมขังทุกครั้งหลังฝนตก ถนนจากตึก 4 (ข้างหอสมุด) มายังคณะวิทยาศาสตร์ผิวถนนแย่มาก เวลาเดินมีโอกาสสะดุดหกล้มได้ง่าย ควรทำใหม่ให้ดีกว่านี้ ทางเดินจากตึก 7 ไปสโมสรอาจารย์ควรทำใหม่

4. ปัญหาน้ำใช้ ตึก 10 น้ำไม่ไหลบ่อย ๆ เป็นปัญหาต่อการเรียน และการใช้ชีวิตในที่ทำงาน ควรแก้ปัหานี้ให้ได้อย่างถาวร

5. การติดต่องานราชการกับหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย บางครั้งไม่สะดวก (ทั้งสำหรับบุคคลภายนอกที่มาติดต่อและบุคคลภายในที่จะติดต่อกันเองด้วย) มหาวิทยาลัยควรทำป้ายบอกทางไปหน่วยงานต่าง ๆ ที่มองเห็นชัดเจน และแต่ละตึกควรมีแผนผังบอกรายละเอียด ที่ตั้งของหน่วยงานต่าง ๆ ในตึกติดไว้ให้มองเห็นชัดเจน

6. คนงานภารโรงละเลยต่อหน้าที่ ควรมีมาตรการที่จะทำให้ทุกคนทำหน้าที่ในความรับผิดชอบของตนได้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพโดยอาจารย์ไม่ต้องมาคอยเตือนหรือสั่งทุกวัน บางครั้งตามหาตัวไม่เจอทั้ง ๆ ที่อยู่ในเวลาราชการ

****

1. เฉพาะโรงเรียนสาธิตฯ แม้จะเป็นภาคหนึ่งในคณะศึกษาศาสตร์เท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติแล้วเป็นที่ยอมรับกันว่ามีบทบาท อิทธิพล และแรงผลักดันหลาย ๆ ด้านต่อผู้บริหาร คณาจารย์ และข้าราชการทั่วไป แต่การตอบสนองที่จะกลับมายังโรงเรียนอันเป็นแหล่งที่มาต่าง ๆ นั้น น้อยมาก เช่น อัตรางบประมาณ การช่วยเหลือต่าง ๆ ส่วนต่าง ๆ เหล่านี้แล้วแต่โรงเรียนสาธิตเอง ดิ้นรนไขว่คว้าเอาแทบทั้งสิ้น

2. ผู้บริหารระดับสูงไม่ควรยุ่งเกี่ยวหรือนำตัวเองเข้ามาผูกพันกับงานของโรงเรียนมากเกินไป ควรปล่อยให้คณะซึ่งเป็นต้นสังกัดของโรงเรียนดำเนินการเป็นเอกเทศเสียบ้าง ผู้บริหารจัดการหรือชี้แนะนโยบาย แนวทางทิศทางได้ ไม่มีใครขัดข้องอยู่แล้ว

3. ความแตกร้าว ขาดความสามัคคี ตัวใครตัวมันในโรงเรียนเป็นปัญหาเรื้อรังและจะงอกเงยเพิ่มพูนยิ่งขึ้น ถ้านโยบายผู้บริหารระดับสูง ยังมีอคติส่วนตัวกับคณาจารย์อย่างไม่ลดละ อาฆาต ผูกพยาบาท ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ในบังคับบัญชาของท่านทำงานในหน้าที่ตรงไปตรงมาตามกฎ ระเบียบของโรงเรียนของมหาวิทยาลัย

ใครแก้ไขได้บ้าง

******* ****************

เรียน กรรมการสภาคณาจารย์ทุกท่าน

ขอขอบคุณสภาคณาจารย์เป็นอย่างสูง ที่สละทั้งกำลังกายและกำลังใจ เป็นปากเป็นเสียง เพื่อผดุงความยุติธรรมให้แก่พวกเราทุกคน

****

1. เรื่องของสวัสดิการรักษาพยาบาล เห็นควรให้มีการผลักดัน ให้สามารถเบิกจ่ายจากโรงพยาบาลเอกชนได้บ้าง เพราะถ้าเป็นโรงพยาบาลของรัฐ จะมีปัญหาเรื่องเวลา สถานที่ แต่ของเอกชนให้เวลาหลังจากเลิกงานได้ การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการรักษาพยาบาลควรให้มีความรวดเร็วกว่านี้ ต้องหาวิธีดำเนินการอย่างช้าที่สุดไม่ควรเกิน 1 สัปดาห์

2. ด้านวิชาการ ความเสมอภาคในภาระงานสอน ควรมีการกระตุ้นตรวจสอบ ภาระงานสอนของคณาจารย์ในแต่ละภาค แต่ละคณะว่ามีภาระงานเหมาะสมกับตำแหน่งทางวิชาการและอัตราเงินเดือนหรือไม่

3. การตอบแทนความดีความชอบ ควรพิจารณาอย่างเป็นธรรมกับองค์กรหรือหน่วยงาน ระบบหมุนเวียนเป็นระบบที่เลวร้ายที่สุด จะก่อให้เกิดการสูญเสียบุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน เสียขวัญกำลังใจ

4. ปัญหาภาวะแวดล้อม ควรกระตุ้นให้ผู้บริหารเห็นว่า ภาวะแวดล้อมที่ดีที่งาม จะคุมประพฤติของบุคลากรในมหาวิทยาลัย ทั้งนิสิต ข้าราชการ และคณาจารย์

5. ลูกจ้างชั่วคราวและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย ควรเข้มงวดและกวดขันภาระงานให้เหมาะสมกับค่าจ้างและเวลาในการปฏิบัติราชการ

6. จัดพบปะกับผู้บริหารระดับสูงอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อรับทราบความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง และทบทวนติดตามนโยบายในด้านต่าง ๆ

****

เรื่องอาคารสถานที่ ห้องพักอาจารย์คับแคบและสภาพไม่อำนายให้ปฏิบัติงานเท่าที่ควร (อยู่อาคาร 2) มีมลภาวะมากเกินไป บริเวณทั่วไปของมหาวิทยาลัยยังไม่สะอาดสวยงามทั่วถึง โดยเฉพาะด้านหลังเรื่องน้ำไม่ไหลเป็นปัญหาที่แย่มาก และผู้รับเหมาก่อสร้างอาคารหลังใหม่ ละเลยไม่ควบคุมดูแลการทำงาน ปล่อยให้รบกวนผู้อื่น ทั้งการส่งเสียงดัง การทำให้ฝุ่นฟุ้งกระจาย และกองวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง เกะกะกีดขวางทางน้ำไหล ฯลฯ ควรมีการควบคุมดูแลให้ดีกว่านี้

****

1. เรื่องการจอดรถควรมีระบบระเบียบที่ดีกว่าปัจจุบัน

2. การจราจรภายในมหาวิทยาลัย ควรมีระเบียบกว่าปัจจุบัน ควรให้อำนาจแก่ยามหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการกับผู้ไม่ปฏิบัติหรือฝ่าฝืนกฎ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนเกิน 2 ครั้ง ขึ้นไป มีสิทธิที่จะห้ามผู้ฝ่าฝืนดังกล่าวขับรถเข้ามาในบริเวณ

3. ตึกเรียนต่าง ๆ รวมทั้งบริเวณสกปรกมาก ควรได้รับการแก้ไข

4. เรื่องความสะอาดของอาหารที่ขาย ควรเข้มงวดกว่าปัจจุบัน

5. ควรมีน้ำดื่มที่สะอาดให้นิสิตดื่มมากกว่าปัจจุบัน

6. ควรเข้มงวดกวดขันเจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ในเรื่องการใช้น้ำ - ไฟ

****

ขอให้มหาวิทยาลัยจัดการเรื่องสวัสดิการ ต่อไปนี้ (เพราะทุกวันนี้ละเลยมาก)

1. ถึงเวลาที่ห้องพักอาจารย์ต้องติดเครื่องปรับอากาศทั้งหมด มิใช่เสวยสุขกันเพียงคนกลุ่มน้อย

2. น้ำดื่มสะอาดและเย็น ควรติดตั้งทุกอาคารเพื่อเป็นสวัสดิการแก่นิสิต อาจารย์ ข้าราชการ

3. ห้องเรียนควรจัดให้มีโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น ติดตั้งประจำทุกห้อง

****

1. ไม่ควรเผาใบไม้หรือเศษขยะในบริเวณคณะ ๆ หรือที่อื่น ๆ ในตอนเช้า ช่วง 6.00 น. ซึ่งเกิดขึ้นเสมอ ไม่ควรเผาในเวลาใดทั้งสิ้นด้วย

2. ทำไมมีเสียงไก่ในสุ่มไก่ ใกล้ ๆ ตึกภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ใกล้บ้านคนงาน

3. สภาพทั่ว ๆ ไปของมหาวิทยาลัย เรื่องสวน ต้นไม้ สนามหญ้า ควรดูแลสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่จะมีงานสำคัญที่ จึงทำ (แต่ที่ดูขณะนี้ เรื่องอาคารสถานที่ กำลังปรับปรุง)

****

1. ควรได้พิจารณาปัญหาที่เกี่ยวกับบุคลากรของมหาวิทยาลัย มากกว่าที่จะสนใจเกี่ยวกับการรับนักเรียนสาธิตฯ เพราะคณาจารย์บางคนไม่ได้มีลูกจะเข้าสาธิตฯ

2. เรื่องอื่นที่ทำเกี่ยวกับบุคลากรทำไมไม่ถาม

****

1. ควรมีการประชุมอาจารย์ทั้งหมดอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อรับฟังความเห็น

2. ควรเพิ่มสวัสดิการต่าง ๆ

3. ควรขยายงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ควรรับฟังความเห็นของอาจารย์ด้วย

4. โทรศัพท์สาธารณะ ภายในมหาวิทยาลัย ยังแย่ ควรปรับปรุงเป็นการด่วน

****

มหาวิทยาลัยสกปรก บริเวณตึก 4 ตึก 2 ด้านข้างหอสมุด ในโรงอาหาร ฯลฯ สกปรกมาก ถุงพลาสติก เศษอาหาร รวมทั้งท่อน้ำแอร์จากชั้น 2 ควรจะได้รับปรุง

****

1. ควรสะอาดของตัวอาคารสถานที่ และห้องส้วม ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

2. ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ทำไมถึงมีการทำความสะอาดไม่เหมือนกัน อย่างเช่น คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ อาคารที่ทำงานสะอาดเรียบร้อยกว่ามาก ส่วนคณะมนุษย์ฯ มีคนงาน 1 คน ทำสารพัดอย่างต่อ 1 ชั้น และประจำสำนักงานกลางด้วย

3. เมื่อจัดงานต่าง ๆ เสร็จเรียบร้อยผ่านพ้นไปแล้ว ควรมีเจ้าหน้าที่ดูและเก็บวัสดุต่าง ๆ ให้หมดเรียบร้อย ไม่ค้างไว้แบบหลุด ๆ หาย ๆ ดังเช่นข้อความรับเสด็จสมเด็จพระเทพฯ ที่ผ่านมาร่วมปีแล้ว ที่ตึก 4

****

ข่าวสารต่าง ๆ มาไม่ทั่วถึง

****

ตึกเรียนสกปรกมาก ห้องน้ำนิสิตส่งกลิ่นแรง และสกปรกมาก ควรปรับปรุงแก้ไข ในเรื่องความสะอาด

****

ข้าราชการชิงดีชิงเด่น โดยเฉพาะในการเลือกอธิการบดีแต่ละครั้ง แบ่งเป็นพวก ๆ ฝ่าย ๆ คณะ ๆ และข้าราชการในหน่วยงานเดียวกันมักจะไม่ถูกกัน

****

1. เรื่องที่อยู่ทำงานของอาจารย์ ปัจจุบันนับว่าแย่มาก โดยเฉพาะอาจารย์ตึก 2 ต้องประสบกับเสียงรบกวน บางครั้งมีกลิ่นเหม็นจากการเผายางหรืออื่นๆ ทำให้ระคายเคืองต่อเยื่อตาและแสบจมูก ประกอบกับอากาศที่ร้อนมาก เพราะตึกพริคลีนิคที่สร้างใหม่บังทิศทางลม ในฐานะที่ท่านเป็นตัวแทนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ อยากขอให้ท่านช่วยอ้อนวอนให้ผู้บริหารมองดูอาจารย์บ้าง เพราะปัจจุบันอาจารย์กลายเป็นบุคคลที่มีขวัญและกำลังใจเลวที่สุด การเรียนการสอนของอาจารย์นับว่าเลวลงทุกวัน เพราะสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการทำงาน มหาวิทยาลัยควรหาทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้อาจารย์อยู่อย่างมีความสุข รักมหาวิทยาลัยและอยากทำงานในเชิงสร้างสรรค์ให้กับมหาวิทยาลัย มากกว่าที่คิดจะหนีที่ทำงานไปแสวงหาแหล่งที่จะให้ความสะดวกสบายมากกว่า ซึ่งเรามักพบว่าอาจารย์ไม่อยู่ประจำโต๊ะทำงาน โดยอ้างว่า นั่งไม่ได้ ร้อนบ้าง เป็นต้น

2. เรื่องอาหาร มหาวิทยาลัยควรมีสวัสดิการที่ดีต่อการรับประทานอาหารของอาจารย์บ้าง สโมสรอาจารย์ควรทำให้น่าดูกว่านี้ พอที่จะเชิญแขกภายนอกไปรับประทานอาหารได้ โดยไม่อายเขาเหมือนสถาบันอื่น ๆ แต่ที่เป็นอยู่ปัจจุบัน เวลามีแขกมา ต้องพาออกไปหาอาหารทานข้างนอก และพาลไม่กลับมาทำงานต่อเลย โดยอ้างว่า ออกไปแล้ว กลับไม่ทัน มหาวิทยาลัยควรมอง ตัวเองและสร้างสโมสรอาจารย์ให้น่าดู สมกับความภาคภูมิของอาจารย์ และต่อไปอาจารย์จะเมาอ้างไปทางอาหารข้างนอกไม่ได้

3. ถึงเวลาแล้วหรือยังที่สภาคณาจารย์จะร่วมมือกับสโมสรอาจารย์ จัดรถรับส่งอาจารย์ ข้าราชการ บุตรข้าราชการ เพราะปัจจุบันการจราจรติดขัดมาก ถ้าได้มีบริการเป็นประจำคงทำให้รถลดจำนวนน้อยลง

4. เรื่องอาหาร (ขอทวงมาอีกครั้ง) ถึงเวลาหรือยังจะได้มีการรณรงค์การทำอาหารที่ไม่ใส่ "ผงชูรส" ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพมาก ขอโทษที่ต้องกล่าวถึงมหาวิทยาลัยมหิดล ที่เขาควบคุมได้ดีมากเรื่องนี้

ขอขอบคุณที่ให้ความสนใจอาจารย์กระจอกอย่างพวกเรา หรือให้ระบายอารมณ์เท่านั้น จะคอยดูที่จะแก้ไขต่อไป หวังว่าคงไม่เหมือนคลื่นซัดผั่ง

****

****